

ÎNCHEIERE

26 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Andrei Bîrsanu,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Andrei Bîrsanu împotriva Departamentului Poliției de Frontieră a Ministerului Afacerilor Interne cu privire la contestarea actului administrativ, repararea prejudiciului și cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Andrei Bîrsanu și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani, municipiul Chișinău din 08 august 2016,

c o n s t a t ă:

La data de 07 octombrie 2015, Andrei Bîrsanu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Departamentului Poliției de Frontieră a Ministerului Afacerilor Interne cu privire la contestarea actului administrativ, repararea prejudiciului și cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, a fost încadrat în serviciu în funcția de inspector al unității de control al frontierei a sectorului de frontieră Costești al Direcției regionale Nord a Departamentului Poliției de Frontieră a MAI.

Menționează că, la data de 04 martie 2015, după ora 12:00, a plecat acasă în Costești, str. Prieteniei,6, apoi a plecat la fratele său Alexandru Bîrsanu în or. Costești, cu care a fost în mai multe locuri servind băuturi spirtoase după care a mers acasă și s-a culcat, iar ulterior, din spuse fratelui său a aflat că la domiciliul părinților lui din s. Braniște, a fost căutat de către colegii de serviciu.

Susține că, când a ajuns la domiciliu pe la ora 03:30, a fost întâlnit de către colaboratorii sectorului poliției de frontieră Costești, care l-au invitat să meargă la sectorul poliției de frontieră Costești, deoarece este căutat de către șeful sectorului poliției de frontieră.

Afirmă că, la sectorul poliției de frontieră Costești a fost fotografiat și a dat explicații șefului Grigore Șpac, și anume, unde a fost pe data de 04 martie 2015 – 05 martie 2015 până la ora 04:00.

Declară că, pe data de 05 martie 2015, ora 10:00 s-a prezentat la Direcția Regională Nord a Departamentului Poliției de Frontieră a MAI și a fost audiat de șeful Direcției colonelul Valeriu Codreanu unde a depus explicații în scris.

Susține că, tot în acea zi a fost supus expertizei logistice fiindu-i luate amprente de la mâini, însă în pofida tuturor explicațiilor date și probelor prezentate în susținerea explicațiilor, prin ordinul nr.799/ps din 20 iulie 2015, cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare prevăzute de art. 35 lit.f) al Legii cu privire la poliția de frontieră, și ordinul șefului Departamentului Poliției de Frontieră a MAI nr.800/ps din 20 iulie 2015, a fost sancționat cu cea mai aspră pedeapsă – eliberarea din serviciu, ulterior fiind eliberat și din funcția de inspector al unității de control al frontierei a sectorului poliției de frontieră Costești a Direcției regionale Nord.

Invocă că, nefiind de acord cu ordinul nr.799/ps din 20 iulie 2015 și nr.800/ps din 20 iulie 2015, a depus la data de 12 august 2015, în temeiul art.36 alin.(2) al Legii cu privire la Poliția de Frontieră, cererea prealabilă, solicitând revocarea ordinelor nominalizate, repunerea în funcția deținută anterior și încasarea salariului pentru perioada de absență de la muncă, însă prin scrisoarea nr.35/2-1-B-250/15 din 07 septembrie 2015 i-a fost refuzat în satisfacerea cererii prealabile, motiv ce l-a determinat să depună la data de 07 octombrie 2015 prezenta cerere de chemare în judecată.

Afirmă că, nu a fost implicat în nici o încălcare a obligațiilor de serviciu pentru care putea fi sancționat cu eliberarea din funcție, iar la materialele anchetei de serviciu nu au fost prezentate probe care să dovedească implicarea lui în săvârșirea căror-va ilegalități.

Solicită, anularea ordinul nr.799/ps din 20 iulie 2015, cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare prevăzute de art. 35 lit.f) al Legii cu privire la poliția de frontieră și ordinul șefului Departamentului Poliției de Frontieră a MAI nr.800/ps din 20 iulie 2015, cu privire la eliberarea din serviciu, restabilirea în funcția deținută anterior și încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la serviciu.

Prin hotărârea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 08 august 2016 a fost respinsă acțiunea ca tardivă.

Prima instanță a reținut că, în corespundere cu art. 355 Codul muncii, actele de numire, transferare, detașare sau eliberare din funcție inclusiv de aplicare a sancțiunii disciplinare în privința funcționarului public, a funcționarului public cu statut special, inclusiv a militarilor, a persoanelor cu statut militar, se contestă direct în instanță de contencios administrativ în termen de 30 zile de la data când persoana a luat cunoștință de acest act sub semnătură sau i-a fost înmănat actul.

Astfel, prima instanță a stabilit că, la data de 20 iulie 2015, reclamantul a făcut cunoștință cu actele contestate, iar cererea de chemare în judecată a depus-o la data de 07 octombrie 2015, cu încălcarea termenului de prescripție, iar faptul că reclamantul a omis termenul de înaintare a acțiunii în judecată pe motiv că a contestat actul administrativ cu cererea prealabilă nu poate fi considerat ca depunere în termen a cererii de chemare în judecată.

Totodată, prima instanță a reținut că, la depunerea cererii de chemare în judecată reclamantul nu a solicitat repunerea în termen, or, solicitarea privind repunerea în termen a cererii de chemare în judecată este un drept și nu o obligație a instanței.

La fel, prima instanță respingând ca neântemeiate argumentele reclamantului precum că nu a cunoscut care sunt motivele eliberării, a stabilit că în ordinul nr.799/ps cu care reclamantul a făcut cunoștință la data de 20 iulie 2015, au fost indicate motivele de fapt și de drept privind aplicarea sancțiunii de eliberare din serviciu.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2016 a fost respins apelul declarat de către reprezentantul lui Andrei Bîrsanu, avocatul Pavel Zamfir și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 10 februarie 2017, Andrei Bîrsanu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admiterea acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că, instanțele ierarhic inferioare au interpretat eronat Legea contenciosului administrativ în special art. art.14, 16 și 17 ale Legii contenciosului administrativ și art. 36 alin.(12) al Legii cu privire la Poliția de Frontieră, nr. 283 din 28 decembrie 2011, constatând că acțiunea a fost depusă tardiv, deoarece polițistul de frontieră are dreptul să conteste aplicarea sancțiunii disciplinare în modul stabilit de legea contenciosului administrativ.

Susține că, prin respingerea acțiunii ca tardivă i-a fost încălcat dreptul fundamental la un proces echitabil prevăzut de art.6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost depus în termen, or, din materialele cauzei rezultă că, instanța de apel a expediat copia deciziei contestate în adresa recurentului la data de 15 decembrie 2016 (f. d. 152), însă la materialele dosarului nu se regăsește dovada recepționării acesteia de către ultimul.

Prin referința depusă la data de 25 aprilie 2017, Departamentului Poliției de Frontieră a Ministerului Afacerilor Interne a solicitat, respingerea recursului ca inadmisibil și menținerea deciziei instanței de apel pe care o consideră legală și întemeiată.

Susține că, argumentele invocate în cererea de recurs se axează pe fondul cauzei și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural de către instanța de apel.

Afirmă că, instanța de apel a dat o apreciere justă tuturor circumstanțelor de drept și de fapt ale cauzei de referință.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;

- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Andrei Bîrsanu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs sunt similare argumentelor invocate atât în prima instanță, cât și în instanța de apel și sunt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept, cărora instanța de apel le-a dat o apreciere corectă, având la bază cumulul de dovezi administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, apreciate conform art.130 CPC.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de

lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Andrei Bîrsanu, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul lui Andrei Bîrsanu ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul lui Andrei Bîrsanu se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Mariana Pitic